

литъ дрехи. После господарьтъ го отведе на магазина си. Тамъ имаха нужда отъ човѣкъ, който да отваря и затваря вратата следъ купувачитѣ. Тъкмо работа за стареца. Той седѣше по цѣль денъ на столъ — отваряше, затваряше и пакъ сѣдаше.

Когато децата станаха, нѣмаше старецътъ. Майка имъ каза, че рано презъ нощъта той отпжтувалъ къмъ една златна пещера, откъдето ще имъ донесе подаръци за Коледа.

Дойде и Рождество. Презъ деня слугата отнесе на стареца вехтия кожухъ и калпака на господаря. На връщане отнесе дома приготвената голѣма елха.

Внесоха елхата въ гостната, накичиха я съ коледни свѣщици, съ златни телове, съ стѣклени балончета и звезда на върха. Минко и Розка помагаха и крещѣха отъ радостъ.

Мръкна се. Въ кѣщи и навнѣ запалиха лампитѣ. Децата взеха да се безпокоятъ.

— Мамко, кога ще донесе дѣдо Коледа подаръцитѣ? Дали е намѣрилъ златната пещера?

— Не бойте се! — думаше майката. — Той иде вече. Тъкмо въ полунощъ ще бже тука.

Прибра се и татко имъ. И той каза сжщото — тази нощъ дѣдо Коледа ще донесе подаръцитѣ. Вече-

ряха, веселиха се, но децата все поглеждаха навнѣ и се вслушваха дали не иде нѣкой.

Наближи дванадесетъ. Всички заобиколиха елхата, запалиха свѣщицитѣ и огасиха лампата. Въ стаята настана приятенъ полумракъ, замириса на тамянь и зеленина.

Въ това време на пѣтната врата се зазвѣни силно. Децата трепнаха и се спотаиха. Бащата изскочи навнѣ. Чу се говоръ въ коридора. Вратата се отвори, и на прага въ полумрака застана високъ старецъ, съ дълга бѣла брада, съ кожухъ, съ коженъ калпакъ на главата и торба презъ рамото.

— Тукъ ли живѣятъ добритѣ

